

1ste December 1851, hvori der staaer: „de af Foreningen tilstaaede Laan ere uopsigelige fra Foreningens Side, saalænge vedkommende Debitor i enhver Henseende nøagtigen opfylder de indgaaede Forpligtelser. Men naar den pantsatte Eiendom ikke holdes i vedhørlig Stand og saaledes forringes . . . eller det umblades at holde Bygningerne asfurerede mod Udsvaade, eller der paadrages Restance af Skatter . . . er Bestyrelsen berettiget til at ansee den tilbageværende Rest af Laanet strax forfalden til Udbetaling uden Opsigelse og at slette til Eiendommens Realisation.“

Brunn: Det forekommer mig dog, at det ærede 7de kongevalgte Medlem (Udsing) maa have Ret i sin Frygt med Hensyn til de Panthaveres Stilling, der have Pant i Bygninger, der høre ind under denne Forsikkring. Det er ganske vist kun med Hensyn til de uopsigelige Obligationer, at der fra Panthaverenes Side kan være Frygt, men der maa den ogsaa, forekommer det mig, være tilstede i høi Grad. Det gjælder dog ikke alene med Hensyn til Creditforeningsobligationer, skjøndt de jo vistnok udgjøre det betydeligste Antal; der findes foruden dem utvivlsomt ikke saa Obligationer, der ere uopsigelige for visse Aar, og navnlig uopsigelige paa Grund af Salg. Det er meget hyppigt Tilfældet, at en Mand, før at sælge en Eiendom, maa indvømme at lade en Sum indestaae i vedkommende Bygning uopsigelig i et vist Antal Aar. Tilfældene ere saaledes vistnok ikke saa sjældne, som det synes, at den høitagtede Justitsminister antager. Og selv om der nu i Panteobligationen var sagt, at Uopsigeligheden saldt bort, saafremt vedkommende Bygning ikke holdtes forsikret, saa forekommer det mig, at man meget godt kunde tænke sig det Tilfælde, at denne Opsigelse kommer for seent. Vedkommende kan have forsømt at betale Assurancepræmien, eller han kan have ladet være at asfurere, og Dagen efter brænder Bygningen, uden at vedkommende Panthaver kan have havt mindste Forestilling om Forsømmelsen. Jeg vil derfor haabe, at det ærede kongevalgte Medlem vil stille Ændringsforslag i denne Henseende, idet jeg ikke tvivler paa, at der vil kunne findes

en Form, hvori det vil kunne passe ind i Loven.

Krieger: Jeg kan heller ikke tilbageholde den Bemærkning, at, saafremt de Ansøuelser ere begrundede, som ere blevne fremskorte om Duffeligheden af en almindelig Forsikkringslov og om Nødvendigheden af ialfald at træffe nærmere Bestemmelser med Hensyn til Sikringen af Panthaverne, saa kan jeg ikke see, at det just vilde være forsynligt nu uden Videre at slette hele dette Spørgsmaal tilside. Hvad det første Punkt angaaer, skal jeg kun bemærke, at man under ingen Omstændigheder behøver at komme ind i en Cirkel, som den ærede Minister antydede. Jeg skal ikke nu forfølge dette Punkt videre; men den høitærede Justitsminister vil see, at der er een Veie at gaae, der ligger overordentlig nær, og at der, naar man vil betrede den, slet ikke kan opstaae nogen Frygt for, at den ene Lov vil komme til at staae den anden i Veien i Henseende til Tidspunktet for deres Fremkomst, og det er nemlig at lade begge Love komme ud samtidig. Frygten for, at Regjeringen skulde blive betragtet som interesseret med Hensyn til en almindelig Forsikkringslov, fordi den bestyrer de heromhandlede Brandforsikkringsforhold, og at man paa Grund deraf ikke skulde ville troe, at det var et vel forberedt og med den fornødne upartiske Oversigt bearbejdet Forslag til en Forsikkringslov, der fremkom fra dens Haand, — Frygten derfor forekommer mig at hvile paa en total Misfjendelse af Forholdet. At der overfor privat bestyrede Interessentskaber med Føie kan være Tale om Interesse, skal jeg ikke modsiges, og ligesaa lidt skal jeg modsiges Muligheden af, at En eller Anden kan udtale en lignende Ansøuelse med Hensyn til Regjeringens Stilling. Men jeg kan paa ingen Maade troe, at Regjeringen selv, som skal bearbejde Forslaget til en almindelig Forsikkringslov, noget eneste Dieblit vilde søle sig trykket ved Forholdene, som de bestaae i deres nuværende Skikkelse, idet det er klart, at der ikke er den mindste Conflict i Interesser tilstede, som kunde genere en samvittighedsfuld Minister ved Bearbejdelsen af Forslaget til en almindelig For-